

ŠKOLNÍ STOLETNÍK

Školní rok 2024/2025

Chodili jsme do Bezdužic

„Cítíš se zrovna na dně? Sesypal se ti život? Opustil tě partner? Jsi nemocný nebo po vážném úraze? Krachlo ti podnikání? Přišel jsi o práci? Myslíš, že nemůžeš dál? Věř, že můžeš! Nikdy se nevzdávej!“ *Míla Oktábec*

Jsem horský průvodce

Míla Oktábec

V září proběhne pro žáky školy přednáška s názvem:
„Z Bezdužic až na vrcholky hor“

Slavíme výročí a připravili jsme speciální akce

ÚVODNÍK ŘEDITELE

2. září 2024

V právě začínajícím školním roce si připomeneme jedno velké kulaté výročí. Uplyne již 100 let od otevření budovy školy, kterou žáci navštěvují dodnes. Rozhodli jsme se pro několik akcí v průběhu celého školního roku, jež nám umožní si tuto jistě významnou událost připomenout a také trochu oslavit.

Dovolte mi, abych Vás alespoň s některými plánovanými akcemi a aktivitami v této chvíli zatím jen ve stručnosti seznámil.

K hlavním událostem jistě bude patřit výstava „100 let školy v Bezručicích“, která bude instalována a široké veřejnosti přístupná v Domě u Haranta od května do září příštího roku. Při malé slavnostní vernisáži bychom chtěli také pokřtít vydaný almanach, který bude historii školství nejenom v samotných Bezručicích, ale i blízkém okolí podrobně mapovat.

Další akcí bude „Den otevřených dveří školy“ v měsíci červnu. K návštěvě školy a malému slavnostnímu setkání bychom chtěli pozvat všechny zaměstnance, kteří v ní v minulosti pracovali a na které se nám podaří sehnat kontakt. Zváni a vítáni jsou také samozřejmě všichni, kteří si budou chtít prostory školy, tak jak vypadají dnes, prohlédnout.

Do celkového programu oslav jsme zahrnuli i 45. výroční koncert DOM Juvenka. To však zdaleka není jediná kulturní událost s výročím spojená. Můžeme se těšit například na připravované vystoupení pěveckého kroužku Amálka s názvem „Letem světem“ nebo na premiéru zbrusu nového muzikálu „Co takhle svatba, princí?“, který pro Vás nacvičí žáci naší školy.

Oslovili jsme několik absolventů naší školy, kteří následně ve svých oborech dosáhli výrazných úspěchů. Jejich zkušenosti budeme chtít zprostředkovat současným našim žákům prostřednictvím cyklu besed.

Stoletník, školní noviny, který právě čtete, bude vycházet u příležitosti výročí školy každý měsíc tento školní rok a na jeho stránkách naleznete kromě jiného i další a podrobnější informace ze života školy a z akcí spojených s oslavou 100. výročí. Škola bude rovněž motivem nástěnného kalendáře pro rok 2025, který bude možné si zakoupit.

Petr Wenzl

KALENDÁŘ ŠKOLNÍCH AKCÍ

CYKLUS PŘEDNÁŠEK - **CHODILI JSME DO BEZDRUŽIC**

KAŽDÝ MĚSÍC SE MŮŽETE TĚŠIT NA JEDNU Z PŘEDNÁŠEK NAŠICH BÝVALÝCH ŽÁKŮ

HORSKÝ PRŮVODCE - **MÍLA OKTÁBEC**

CUKRÁŘ - **JAKUB BARNA**

ADVOKÁTKA - **Mgr. Ing. MARKÉTA CVRČKOVÁ**

ARCHEOLOG - **Mgr. MICHAL RAK, Ph.D.**

PROFESIONÁLNÍ HASIČ - **KAREL ROHM A SDH KONSTANTINOVY LÁZNĚ**

STROJVEDOUČÍ - **JIŘÍ BÍZEK**

ZDRAVOTNÍ SESTRA - **JITKA KYMLOVÁ**

POLICISTÉ - **Bc. DAGMAR JIROUŠKOVÁ, Bc. JINDŘICH MYŠKA
A DANIEL KADLEC**

UČITELKA HUDBY - **Mgr. et. Mgr. ROMANA FEIFERLÍKOVÁ, Ph.D.**

REPORTÉR ČESKÉ TELEVIZE V ZAHRANIČÍ - **KAREL ROŽÁNEK**

Akce pro veřejnost

19.12.2024

Zpívání na schodech

Tradiční vánoční vystoupení žáků v budově školy

28.3.2025

Koncert Amálky „Letem světem“

Vystoupení pěveckého kroužku
v Kulturním domě v Bezdručicích

12.4.2025

45. Výroční koncert JUVENKY

Vystoupení dechového orchestru
v Kulturním domě v Bezdručicích

2.5.2025

Vernisáž výstavy Jiřího Bízka - 100 let školy v Bezdručicích

14.6.2025

Den otevřených dveří školy

20.6.2025

Muzikál „Co takhle svatba, princí?“

v Kulturním domě v Bezdručicích

**Na konci školního roku uložíme
na pozemku školy časovou schránku**

INFORMACE O PLATBÁCH

Informace o výši úplat za vzdělávání žáků a o výši plateb za školní stravování pro školní rok 2024/2025 a možnosti jejich úhrady

Úplata za vzdělávání ve školní družině

- 150 Kč/měsíc

Úplatu je možné uhradit hotově, bankovním převodem nebo nově pohodlně prostřednictvím platebního portálu Plzeňského kraje – platby.plzensky-kraj.cz. Platba je možná v měsíčním intervalu, čtvrtletně, pololetně nebo na celý školní rok /září-červen/. Upřednostňujeme platbu na celý školní rok, v případě ukončení docházky je přeplatek zálohy vrácen zákonnému zástupci.

Číslo bankovního účtu: 189428384/0300, do poznámky se uvádí jméno žáka a zkratka ŠD

Úplata za vzdělávání v mateřské škole

- 400 Kč/měsíc celodenní vzdělávání
- 200 Kč/měsíc snížená sazba za polodenní vzdělávání nebo v případě omluvení žáka po celý měsíc

Úplatu je možné uhradit hotově, bankovním převodem nebo prostřednictvím platebního portálu Plzeňského kraje – platby.plzensky-kraj.cz. Platba je možná v měsíčním intervalu, čtvrtletně, pololetně nebo na celý školní rok /září-červen/. Dítě, pro které je předškolní vzdělávání povinné (starší 5 let), úplatu nehradí.

Číslo bankovního účtu: 189428384/0300, variabilní symbol obdrží zákonný zástupce na vyžádání u zástupkyně ředitele pro MŠ

Úplata za vzdělávání v základní umělecké škole

- 2 000 Kč/pololetně za první nástroj nebo zpěv individuální výuka
- 1 000 Kč/pololetně příprava ke hře na nástroj
- 500 Kč/pololetně další nástroj nebo zpěv

Úplatu je možné uhradit hotově, bankovním převodem nebo prostřednictvím platebního portálu Plzeňského kraje – platby.plzensky-kraj.cz.

Číslo bankovního účtu: 189428384/0300, variabilní symbol je rodné číslo žáka

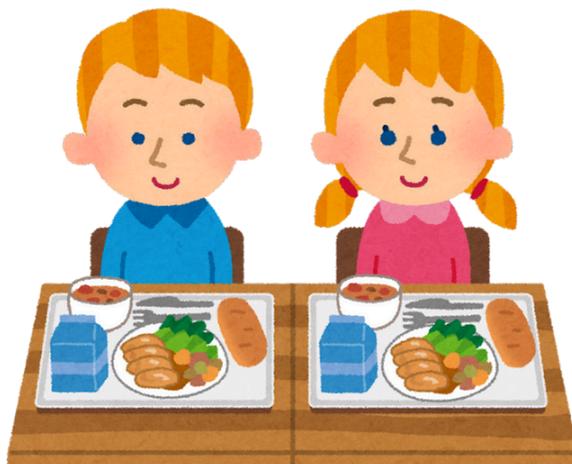
Informace o výši plateb za školní stravování pro školní rok 2024/2025

Žáci v mateřské škole 3-6 let

- Přesnídávka 11 Kč
- Oběd 28 Kč
- Svačina 11 Kč

Žáci v mateřské škole 7 let

- Přesnídávka 13 Kč
- Oběd 31 Kč
- Svačina 13 Kč

Žáci v základní škole 1.stupeň /7-10 let/ - oběd 31 Kč
Žáci v základní škole 2.stupeň /11-14 let/ - oběd 33 Kč
Žáci v základní škole 3.stupeň /15 let/ - oběd 35 Kč
Stravování cizích strávníků - 100 Kč oběd

Úhradu je možné provést hotově u vedoucí školní jídelny, bankovním převodem na číslo účtu 181629042/0300, VS je přidělen vedoucí školní jídelny. Ke sledování výše plateb a připsaných plateb, objednávaní obědů, slouží platební portál Strava.cz., kde jsou k dispozici i jídelníčky. Přístupová práva vydává vedoucí školní jídelny. Úhrada bude rovněž rozšířena o možnost platby prostřednictvím platebního portálu Plzeňského kraje v nejbližším možném termínu.

Informace o vybírání zálohy za vydání vstupního čipu

Vydaný čip slouží žákům k otevírání vstupních dveří a k odběru objednané a uhrazené stravy. Za vydání čipu je vybírána záloha ve výši 100 Kč. V případě ztráty nebo zničení čipu je záloha nevratná a žák musí uhradit cenu dalšího čipu. V případě ukončení docházky do základní školy žák nezničený čip vrací a je mu vrácena zaplacená záloha v plné výši.

PSALO SE VE ŠKOLNÍ KRONICE

Z kroniky obecné školy v Bezručicích 1927-1938

Poutavé zápisky v kronice dají čtenáři nahlédnout do života české menšiny na Bezručicku, které bylo obydleno převážně lidmi německé národnosti, a to až do roku 1946. Budova dnešní školy byla původně německá - Obecná a měšťanská škola postavená v r. 1925 na jižním svahu tzv. Hřbitovního návrší za 1,7 milionu korun. Původní vzhled monumentální budovy vidíte na obálce novin (Školní areál na pohlednici je ze 30. let 20. století).

Česká obecná škola, z jejíž kroniky čerpám, byla v budově čp. 176 v ulici V Podzámčí. Zde si pravidelně připomínali vznik samostatného československého státu včetně oslav významných svátků a výročí. Oslavy se v zápiscích zmiňují každý rok, proto jsem vybrala ty nejzajímavější pasáže a nejedná se tedy o doslovný přepis textu.

Šárka Sušírová

r. 1927

Na okrese Bezručickém se pomalu probouzel život a začala prýštit první touha po národním životě. Ve státních úřadech a hlavně na místní dráze stoupal počet Čechů s rodinami. Také velkostatky dostaly se do rukou českých a s nimi také i zaměstnanci čeští. Vzrůstala touha po české škole a po národním životě. Byl založen odbor Národní Jednoty Pošumavské v Konstantinových Lázních a založeny byly i menšinové školy v Cebivi, Úterý a Konstantinových Lázních. Vesměs to byly školy jednotřídní. Pomalu nastala stabilizace Čechů a tím také školy dostaly pevnějšího základu.

R. 1927 byla ustanovena odbočka N.J.P. i v Bezručicích a pracovat se začalo ihned, aby i zde byla zřízena česká škola a děti nemusely docházet do Konstantinových Lázní, čímž trpělo jejich zdraví i vyučování. Sen se stal skutkem a také v Bezručicích byla zřízena jednotřídní obecná škola.

Nastaly ovšem starosti kde školu umístit. Nejživěji byly propagovány názory po stavbě školy - mírnější zase chtěly umístit třídu v nově postavené německé škole. A tak konečně uplatnila se asi „střední cesta“ a zakoupil se od soukromníka Giebla jeho domek č. 176 a po adaptaci byla škola umístěna v něm. Adaptace vyžádala si však hodně času, takže první vyučování bylo ve III. tř. nádražní čekárny. Však již 9. října 1927 bylo přikročeno k slavnostnímu otevření školy narychlo upravené.

Na počátku bylo zapsáno do školy celkem 15 dětí, ale během roku neustálým pohybem počet se zmenšil na 10 dětí. Vypravena jim byla vánoční nadílka od Ústř. Mat. Školské v Plzni a N.J.P. v Bezručicích a dívky seskupeny kol vánočního stromku radovaly se z dárek, které měly cenu potřebnou. Ke konci školního roku podnikly dívky školní výlet společně se školami v Úterý, Konstantinových Lázní a Cebivi do Domažlic a Čerchova.

V rámci oslav desetiletého trvání republiky byla konána také velká manifestační slavnost ve dnech 5. a 6. července 1928 v Bezdručicích a Konstantinových Lázních.

Již od počátku založení školy bylo vysloveno přání po zřízení mateřské školy. Ministerstvo školství tomuto přání vyhovělo a výnosem č. 33.175/28 - I ze dne 19. března 1928 byl plán realizován, takže počátkem roku 1928/29 bude školka otevřena.

Učitelé:

Prvním učitelem a správcem školy byl jmenován Černý Vojtěch, který působil již na menšinových školách v Chebu, Přestavlkách, Hradni a Lišíně. Studoval na učitelském ústavě v Plzni, kde také v červnu 1922 vykonal zkoušku dospělosti a v listopadu 1924 zkoušku způsobilosti s vyznamenáním.

Učitelem náboženství byl ustanoven děkan Bureš František, farář v Čelivi.

Poznámka: Národní jednota pošumavská

Národní jednota pošumavská (NJP) byla celozemským obranným spolkem pro národní, kulturní a hospodářské povznesení českého obyvatelstva v poněmčených krajích. Byla založena jako reakce na vznik německého svazu *Deutscher Böhmerwaldbund*, který byl ustanoven v roce 1883 v Českých Budějovicích. Proto došlo 21. června 1884 v Praze k založení Národní jednoty pošumavské, jež měla fungovat coby jeho protiváha.

Podle stanov z roku 1884 patřila k hlavním úkolům NJP péče o národní, kulturní a hmotné zvelebování Českého království cestou povznášení rolnictví, řemesel, průmyslu a obchodu zejména v západní, jižní a jihovýchodní oblasti Čech. (Zdroj: Wikipedia.org)

škola

8.14.30
p. Veselý

PŘEDVÁLEČNÉ VZPOMÍNKY NA ŠKOLU

Mgr. Vlasty Burešové

Byly mi tři roky, když jsem poznala Bezručice. Rodiče se přestěhovali z Prahy. Otec, který měl státní zkoušku z němčiny, zde byl ve funkci ředitele důchodové kontroly. Matka také velmi dobře uměla německy, a tak jim nedělalo potíže dobře si rozumět s německým obyvatelstvem a vycházet s nimi přátelsky. Já jsem si postupně našla kamarády jak z českých, tak německých dětí. Dokonce byl mým starším ochráncem Lukasch Pepa, který mě bránil, když se mi někdo smál, že ještě neumím dobře německy. Hlavně dialekt, kterým se v tomto kraji hovořilo. To ale netrvalo dlouho, brzy jsem se naučila chodit i sama nakupovat k pekaři. Všechny obchody tu byly německé.

Bydleli jsme nejdříve ve státním domě, kde bydlely české rodiny. Vedle nás bydlel pan Černý, zaměstnanec berního úřadu, s manželkou a dvěma dětmi. S jejich o rok starší Jaruškou jsme si často hrávaly. Po určité době jsme se s rodiči přestěhovali do nově postavené vilky pana ředitele německé školy. Byl to velice ochotný pán, každý měsíc se přišel ptát, jak jsme s bydlením v novostavbě spokojeni.

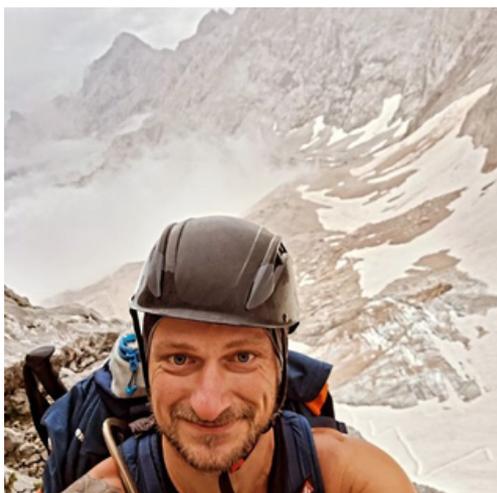
Do školy jsem začala chodit v roce 1937. Byla to jednotřídka a v první třídě jsme byli jen dva žáci. Škola byla umístěna v malém domku pod zámkem. Dole byly dvě místnosti, v jedné se vyučovalo, v druhé byla školka. V obou bylo velmi málo dětí. Pan učitel Červený měl byt nahoře v jedné místnosti. Na jeho místo pak přišel pan učitel Souček. Měšťanská škola byla zřízena z jednoho bytu ve státním domě. Vyučovali tam manželé Lojdovi.

Německá škola se nacházela na druhém konci Bezručic a byla to velká moderní budova. U školy bylo hřiště, které bylo nejvíc využíváno pro volná cvičení, která byla pravidelně ve velkém počtu navštěvována. Společenský život byl dosti pestrý. Německá strana pořádala plesy, děti hrály divadlo. Tradice se dodržovaly zejména o Vánocích. O masopustu chodily městem maškary, zastavovaly se v každém domě a svůj rej končily odpoledne na náměstí za účasti diváků. Na radnici se konala taneční zábava.

V Bezručicích v té době žilo 20 českých rodin. Byli to většinou státní zaměstnanci pošty, dráhy, četnictva a některých úřadů. V roce 1938 byla situace mezi vztahy českého a německého obyvatelstva den ode dne napjatější. Po emoční řeči Adolfa Hitlera 12. září vyšli do ulic všichni nacisté, provolávali mu slávu a některým českým rodinám házeli do oken kameny. Pamatuji se, že mne maminka vzbudila a že jsme utíkali přes louku na nádraží. Pro uprchlíky byl přistaven jeden vagon k nákladnímu vlaku. Odjeli jsme do Prahy, kde jsme prozatím bydleli u tety. Pokračovat ve školní docházce jsem nemohla, všechny školy byly plně obsazené a já jsem ani neměla nic na sebe. Další události se už nevztahují k Bezručicím. S jejich českými ani německými obyvateli jsme se již nikdy nesetkali, naposledy jsme se viděli v roce 1938.

Poznámka: Tzv. státní dům čp. 205 v někdejší Staré nádražní ulici – bývalé zdravotní středisko

Zpracoval: Jiří Bízek

Míla Oktábec

Horský průvodce

Jsem akreditovaný horský průvodce (MŠMT), instruktor skialpinismu (MŠMT) a moje oblíbené destinace jsou Alpy a Balkán.

Jak to začalo?

Už od útlého dětství žiju v podstatě život partyzána. Vyrůstal jsem na vesnici, kde bydlely jen dvě rodiny. Lítal jsem v přírodě od rána do večera. Můj táta je tremp a často mě bral na vandry. Na statku, kde jsme bydleli, bylo hodně práce. Rodiče nestíhali, tak mi vyrobili molitanový obleček a celé dny mě nechávali hlídat fenou vlčáka. Tahle zkušenost mě, jak doufám, pozitivně poznamenala. Hory jsem si zamiloval hned, co se mnou přestala mávat puberta a věnuji se jim dodnes.

Cítíš se zrovna na dně? Sesypal se ti život? Opustil tě partner? Jsi nemocný nebo po vážném úraze? Krachlo ti podnikání? Přišel jsi o práci? Myslíš, že nemůžeš dál? Věř, že můžeš!

Přesně to všechno se mi stalo v roce 2020. Opustila mě partnerka, se kterou jsem viděl svou budoucnost. Kvůli covidu mi krachlo podnikání, do kterého jsem vkládal naděje, jak utéct z krysiho závodu, a na závěr mě zastavil velmi vážný úraz. Pád z 10 m na skalní římsu při skalním lezení poté, co se se mnou utrhla kámen. Když jsem po dvou operacích ležel v nemocnici nadopovaný opiáty, přišel za mnou doktor a řekl: „Pane Oktábec, už nebudete chodit, Vaše maximum bude z obýváku na záchod, a když se zadaří, možná do obchodu.“ V tu chvíli se zdálo, že se mi zhroutil svět. Vše v mém životě se sypalo během půl roku. A to nejhorší znění "už nebudu chodit". Já? Horal tělem i duší! Pak přišla deprese.

Začneš se litovat a utápět. Cítíš se úplně prázdný a sám v bludném kruhu. Doktor tvrdí, že jsi vlastně mrzák, který sotva dojde na záchod. Těch otázek, co se ti honí hlavou. Co bude dál?

Ta myšlenka, že bych se mohl vrátit do hor a opět vodit lidi, mi přišla v prvních chvílích naprosto absurdní. "Hehe, mrzák vodí lidi v horách". Čím víc mi to znělo v uších, tím větší jsem měl touhu to změnit. Tehdy jsem začal na sobě makat po duševní i fyzické stránce. Motorem mi bylo vytvořit si jinou realitu než tu, kterou mi malovali v nemocnici. Každý den mě čekala dřina, překonávání velké bolesti a osamělosti. Nebylo to lehké. Naštěstí mám skvělé přátele, kteří mě v tom nenechali a moc mi pomohli. Za to jim patří DÍKY! Pokračoval jsem v práci na sobě a každý malinký pokrok mi dělal neskutečnou radost! V momentě, kdy jsem viděl doktora valit oči nad našimi pokroky a výsledky, jsem cítil veliké zadostiučinění.

A pak se to stalo. Jen rok po diagnóze jsem vyrazil do hor na svou první akci. Pekelně mě bolely nohy, ale ta neskutečná radost a životní uspokojení trhlo celou mojí bytostí. Rozhodl jsem se tehdy, že založím Partyzány! Vlastní outdoorovou agenturu Partyzan adventure. Od té doby mám za sebou dvacet akcí a spoustu spokojených lidí, kteří si se mnou dopřávají krásu a drsnost hor. Kdo se mnou chodíte, sami víte, že to ani po dvou letech nemám zadara. Neustále mám veliké bolesti a každý večer po túře sotva lezu a trpím v bolestech. Víte co? Mně to ale nevadí. Bolest a komplikace, to je pro mě malinkatá daň za to, že dělám, co miluju. Jsem moc vděčný. Vyspím se, ráno rozhýbu nohy a jdu zase dál!

Často dávám lidem na mých akcích do těla. Kolikrát si někdo sáhne hluboko do svých sil a vydá se daleko za hranice své komfortní zóny. Ale ta odměna, když překonáš něco těžkého, hodně náročného, potom stojí za to. Když je něco zadarmo, člověk si toho ani neváží. Proto vylez ze své ulity a když myslíš, že jsi na dně, tak tam hledej svoji sílu pro další růst. Odtud taky pochází moje motto: NIKDY SE NEVZDÁVEJ! Jestli teď zrovna nemáš šťastné období, budu rád, když tě můj příběh trochu motivuje a můžu tě podpořit na tvé cestě. Díky za dočtení až sem.

Nikdy se nevzdávej!

Ahoj! Míla

SPORT UPLYNULÉHO ŠKOLNÍHO ROKU OBRAZEM

nejmladší žáci na 3. místě v přespolním běhu

mladší žákyně 2. místo v přespolním běhu

mladší žákyně 3. místo v atletickém čtyřboji

1. místo v odznaku všestrannosti
a postup do kraje

Adam Košátka 1. místo v okresním i krajském
kole odznaku všestrannosti

Kristýna Kozáková 1. místo v okrese
v odznaku všestrannosti

Johanka Machulková 1. místo
v přespolním běhu

Inka Fujanová
1. místo v odznaku všestrannosti

ŠKOLNÍ REKORDY

V uplynulém školním roce byly také po dlouhé době překonány některé školní rekordy.

Zasloužily se o to:

KRISTÝNA KOZÁKOVÁ

skok daleký 461 cm – mladší žákyně

skok vysoký 142 cm

lehseďy za 2 minuty – 107, trojskok 704 cm

ADAM KOŠÁTKO

skok vysoký 158 cm, skok daleký 527 cm, 60 m – 7,6 s, 1000 m – 3:09

- shyby/2min – 75, kliky/2 min – 78, driblink/2 min – 330 m, trojskok – 783 cm,

lehseďy/2 min – 106

JOHANKA MACHULKOVÁ

běh na 1000 m za 3:29

SIMONA ŠMIKNIAROVÁ

hod medicinbalem obouruč – 12,90 m

VERONIKA HÁJKOVÁ

kliky/2 min – 80, počet přeskoků přes švihadlo/2 min – 326

Na všech těchto úspěších se většinou podíleli tito žáci a žákyně : K. Kozáková, V. Lukešová, K. Vítů, S. Šmikniarová ,V. Hájková, A. Košátko, J. Červenka, J. Hošek, M. Böhm, T. Vopat.

Mgr. Dana Steinerová

Česká obecná škola čp. 176

r. 2024

Otevření školy - první žáci

ŠKOLNÍ STOLETNÍK

VYCHÁZÍ JAKO PŘÍLOHA

Bezdrůžického zpravodaje, periodický tisk samosprávného územního celku

Vydává: Město Bezdrůžice

Městský úřad Bezdrůžice

ČSA 196, 349 53 Bezdrůžice

tel.: 602 703 736

e-mail: mesto@bezdruzice.cz.

www.bezdruzice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 11028.

Redakční rada: Lumír Kadlec, Jiří Bízek, Mgr. Martina Hartenscheidtová, Šárka Sušírová, Ing. Miroslav Kemka, Pavla Myšková
Vychází 2. září 2024

Uzávěrka dalšího vydání je 20. září 2024

Příspěvky zasílejte na e-mail: kultura@bezdruzice.cz

BEZDRŮŽICKÝ ZPRAVODAJ č. 10/2024 vyjde 1. října 2024.

Sazba a tisk: Město Bezdrůžice